

на махалжѣ Татавлѣ, старецѣтъ прикани Мацка да възлѣзе по-напрѣдѣ, и той го послуша.

Ный казахме веке че Мацко бѣше момче духовито и на образѣ и на умѣ, а новото му облекло като бѣше гыздаво и спретно придаваше новѣ силѣ на природнѣтъ му хубость.

Двѣ момы на еднѣ растѣ, конто са виждахѣ да сѣ по петнадесетѣ или шестнадесетѣ години най-много, и двѣтъ хубавици като сѣщи русалкы и привлекателны, съ най-сладкѣ усмивкѣ на устны, посрѣщнѣхѣ Мацка съ една наивность и домашность която го привлече.

Останѣ като грѣмнѣтъ; языкѣтъ му ся свърза; тръндафелы нацвѣтахѣ по образѣтъ му и нѣкакво си странно потрѣпване обзе цѣлѣтъ му организмѣ.

— Момичета, каза старецѣтъ, прѣпорѣчвамѣ ви тогова тука младѣ господина; той е мой избавитель и ви ся молихѣ да му отдадѣте почеститѣ конто сѣ пристойны като избавитель на бащѣ.

Подѣ тѣзи лѣскателны израженія на мелодическѣтъ онѣзи на хубостѣтъ дѣвойкы, Мацко забрави всичко; само една мысль си начерта и едно пожеланье: да остане ближе при тѣхѣ, да гы слуша, да осяща наслаждение — каквото не ся исказва. Но при това, и жалостѣта му не бѣше за исказване когато старецѣтъ започенѣ да му расправа за мѣчното си положеніе, и двѣтъ онѣзи пеперуды на хубостѣтъ и на привлекателностьѣ да подпомагатѣ живѣтъ шарове съ конто баща имѣ описваше злочестинѣтъ си, приказвахѣ и тѣ всичко що можаше да прибави новѣ цвѣтъ на картинѣтъ на злочестинѣтъ.

Мацко сякаш че ся налѣри на небо; осяти въ гърдытъ си нѣкаквѣ си неизречанѣ, недоразбиранѣ за него борбѣ. Нѣкаква си таинственна сила го тласкаше къмѣ тѣзи прѣкрасны сѣщества толкозѣ измѣченны тѣ отѣ нечаканнѣ